oñt eis pedes vt nos ⁊ ipõs ad ſu
um ſeruicium ꝓuocaret ⁊c̄.

Octaua paſche. Ser. xxix.

Infer digitū tuū huc ⁊ vide ⁊c̄. Jo.
xx. Sciendū ē ad nrām doctrinā
ꝙ tria gñā hoīm ſolet quilibet li
benter recipe in domū ſuam. ſ. ma
giſtꝝ. medicū ⁊ amicū. Mgr̄m. qꝛ
p̄t ab eo doceri. Ezech. xxix. Doce
bunt vos inter ſcīm ⁊ iuſtū quid
agere debeatis. Medicū ſolet vnuſ
quiſqꝫ libenter accipe in domū qꝛ
vt ait ecc̄. xx. Honora medicū ꝓpt̄
neccītatem. Si eni̅ mederis in infir
mitatem p̄t tibi ſubuenire. Item
amicum fidelem. Vnde ait ſapie
Omni tpe diligit qui amicus ē.
Iſtas aūt tres ꝯdicōnes habuit
xp̄s. Fuit mgr̄ docens nos viā ve
ritatis. Vnde ait ioh. Vos voca
tis me mgr̄ ⁊ dñe ⁊ benedicitis: ſū
eteni̅. Item fuit medicus. qꝛ ſana
uit nos. Luc̄. x. Qui habebant in
firmos ad eū veniebāt ⁊ virtus de
illo exiuit ⁊ ſanauit oēs. Item fu
it amicus. qꝛ animā ſuam dedit
ꝓ nobis in morte. Et hee tres bo
ne ꝯditiones oñduntur in hoc eu
angelio ioh. Euangelium.

Cvm ſero eſſet illa die vna ſab
batorū i. ebdomade. ⁊ hoc fuit in
die paſche de ſero. ⁊ fores eſſent
clauſe: vbi eſſent diſcipuli cōgre
gati ꝓpter metum iudeorum. Ve
nit igit̄ iāuis clauſis: ⁊ ſtetit in
medio diſcipuloꝝ ſuorū ⁊ dixit
eis. Pax vobis. Cū hoc dixiſſet oñ
dit eis manꝰ ⁊ pedes ⁊ latus: ⁊ ga
uiſi ſunt diſcipuli viſo domino eo
ꝙ ſurrexit a mortuis. Dixit eis ite
rum. Pax vobis. Sicut miſit me
pater ⁊ ego mitto vos. Hec cum
dixiſſet inſufflauit ⁊ dixit Accipi
te ſpm̄ ſanctū. quoꝝ remiſeritis
peccata remittuntur eis. ⁊ quoꝝ
retinueritis retēta ſunt Thomas
aūt vnus de. xij. non erat cum eis
quando venit iheſus. Dixerunt er
go ei alij diſcipuli. Vidimꝰ dñm.
Ille aūt dixit. Niſi videro in mani
bꝰ eius fixurā clauoꝝ: ⁊ mittā di
gitum meum in locum clauorum
⁊ mittā manū meā in latꝰ eiꝰ: nō
credam Et poſt dies octo. ſ. hodie
iteꝝ erant diſcipuli eꝰ intus ⁊ tho
mas cū eis Venit iheſus ianuis
clauſis: ⁊ ſtetit in medio ⁊ dixit.
Pax vobis. Deinde dīc thome. In
fer digitū tuū huc ⁊ vide manus
meas. ⁊ affer manū tuā. ⁊ mitte ī
latus meū ⁊ noli eſſe incredulus
ſed fidel̄. Rn̄t thomas ⁊ dixit. Dñs
meꝰ. ſ. q̄ me redemiſti. ⁊ deꝰ meus
ſ. q̄ me creaſti. Dicit ei ihūs Quia
vidiſti me thoma credidiſti. beati
q̄ non viderūt ⁊ crediderūt. Multa
quidē ⁊ alia ſigna fecit ihūs in con
ſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que non
ſunt ſcripta in libro hoc. Hec aūt
ſunt ſcripta vt credatis qꝛ iheſus
eſt filius dei. ⁊ vt credentes vitam
habeatis in nomine eius. Quo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad thema. Infer digitū tuuz huc
⁊ vide man⁹ meas. Nota ꝙ quatu
or ſunt man⁹ quas demus videre.
Prima ē manus dirigens. ſecun
da eſt manus ſcribens. tercia eſt
man⁹ percutiens. quarta ē man⁹
tribuēs. ¶ Prima manus ē man⁹
dirigens vel demonſtrās. Nam vi
dem⁹ ꝙ vbi vie ſunt ꝓlixe: ibi po
nitur manus que oñdit ⁊ dirigit
ambulantes ad viam rectā. Vn
de ait in ps̄. Deduxiſti domine po
puluz tuum in manu moyſi ⁊ aa
ron ⁊ oſtendiſti eis viam bonam
ꝑ quam ambulant. Sicut enī ma
nus habet pollicē ⁊ quatuor digi
tos: ita debet hic virtuoſus homo
manū quā inſpiciat vt ipſū ad vi
am rectam dirigat. Pollex ē iuſti
cia. qꝛ ſicut pollex habet duo mē
bra. ita iuſticia. ꝙ homo ſit iuſt⁹
que ꝑtinent ad deum ⁊ ad ꝓximū
tunc tpe mortis dirigit ipſū deus
ꝑ viam rectam. Vnde ſap. Iuſtū
deduxit dñs per vias rectas: ⁊ oñ
dit illi regnum dei. qꝛ pollebat in
virtute iuſticie. Digitus p⁹ pollicē
ē index. ⁊ ꝑ hunc accipitur prudē
tia. Nam ſicut ille digitus hꝫ tria
mēbra: ita prudētia hꝫ tria. Nam
prudētia. cogitat de ꝑteritis. ordi
nat de pñtib⁹. ⁊ ꝓuidet de futuris.
Vñ in puer. O piger vade ad for
micā ⁊ diſce ab ea prudentiā. Di
gitus p⁹ indicē ē medius. ⁊ hic ſi
gnificat fortitudinē. ⁊ ille ſimiliter
hꝫ tres articulos vel mēbra. Ita
fortitudo dꝫ habere tria vt homo
reſiſtat dyabolo: qui nititur eum
occidē. ⁊ reſiſtat fortit̄ mūdo q̄ ni
tit̄ ipm̄ a deo retrahere. Et reſiſtat
fortiter carni q̄ nitit̄ ipſū decipere
P⁹ mediū digitum eſt ſidius iux
ta minimū digitum. ⁊ in iſto por
tat̄ anulus qꝛ ibi eſt vena que tā
git cor ⁊ ſignificat dilectionem. ⁊
ſimiliter habet tria membra. ita
dilectio debet eē ꝙ diligas deuz ex
toto corde. ꝓximū ſibi ſubuenien
do. ⁊ diligas teipſū animā tuam
mundā ſeruando. Poſt ſidium ē
minimus. ⁊ iſte vocatur auricula
rius. qꝛ dicit̄ auricularius: eo ꝙ
homo poteſt attingere aures. ⁊ ſi
gnificat obedientiam. Nam ſicut
digitus iſte ſimiliter hꝫ tres arti
culos. ita obedientia vt homo ꝓp
ter deū obediat ſuo ſuperiori. ſuo
ſimili. ſuo inferiori. ſicut xp̄s fuit
obediens vſqꝫ ad mortem. Et ideo
exaltauit eum pater: ⁊ dedit illi
nomen quod eſt ſuper omne no
men vt in nomine eius flectat̄ po
teſtas inferni. mundi ⁊ celi. Et ſic
patet prima manus dirigens ad
viam rectam. Et ideo xpriſtus oſ
tendit in cruce manum quaſi di
ceret. Ecce homo viam rectam. ¶
Secunda manus eſt manus ſcri
bens. Aliquando enī ſcripſit ſcri
pturam rigoris ⁊ iuſticie. Scrip
ſit ſcripturā miſericordie in tem
plo: quando pñtabant ſibi muli
erem in adulterio deprehenſam.
⁊ accuſabant eam. ⁊ interroga
bant dicentes Magiſter. mulier

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hec deprehenſa eſt mõ in adulterio. ⁊
moyſes iuſſit eam nobis lapida
re. Quid tu dicis de ea. Tunc do
minus manu ſcribebat in terra ⁊
ait. Qui vr̃m ſine peccato eſt: pri
mus mittat in eã lapidem. Tunc
omnes confuſi receſſerunt. Et ait
ad mulierem. Vbi ſunt qui te cõ
demnabant. At illa. Nemo domi
ne. Et ait dominus Vade: noli pec
care. nec ego te condemnabo. Et
hec ē manus cum ſcriptura miſe
ricordie: que ſcripta ē contra om
nes penitentes. Secundo ſcripſit
ſcripturam iuſticie manu rigoris
contra induratos. Huius legi
mus figuram in libro danielis.
Balthaſar rex babilonie ſpolia
uit regem iheruſalem. ⁊ tulit inde
vaſa ſacrificij. calices ⁊ lauatori
a. argentea ⁊ aurea. ⁊ thuribula
aurea ⁊ alia multa. ⁊ fecit conui
uium magnum. ⁊ comedit ⁊ bi
bit de vaſis ſacrificiorum templi
et laudauit ydola. ⁊ blaſphema
uit contra deum. Tunc ſedens in
conuiuio vidit manum in ſuperfi
cie parietis aule ſcribentem. ⁊ ne
minem iuxta manum illam. ⁊ iõ
nimium territus: vocauit omnes
ſapientes regionis vt exponerēt
ſibi hanc ſcripturam: quam ma
nus hec ſcripſit. quorum nullus
hoc potuit. Tandem vocatus ē da
niel propheta. Cui dixit rex. Expo
ne mihi hanc ſcripturã que ē ſcp̄
ta. Mane. thetel. phares. ⁊ dabo
tibi munera magna. Rñdit dani
el. Exponam tibi. Tu enim noſti
qualia dominus fecit cum tuis an
teceſſoribus. ⁊ ſpecialiter cum na
bugodonoſor patre tuo. qui ele
uatus fuit in ſuperbia. Et ideo eie
ctus de regno comedit fenum vt
bos. Sed ad iſta non cogitaſti: et
ſpoliaſti templum domini ⁊ in va
ſis aureis que ꝑtinent ad laudē
dei: laudas ydola tua. Ideo ſcpſit
manꝰ ꝯtra te illa tria v̄ba. Mane
i. deꝰ nũauit dies tuos quos viuē
debes ⁊ ꝯpleti ſũt añ tps ⁊ iõ mor
te morieris. Thetel i. appēſa ſunt
opa tua in ſtatera: bona ⁊ mala ⁊
plura ſunt opa tua mala q̄ꝫ bona
ideo morte morieris. Phares i. de
us diuiſit regnũ tuũ tribꝰ regibꝰ
q̄ venient in breui ⁊ interficiēt te.
⁊ diuidēt regnũ tuũ. Et in ſequēti
nocte accidit ei ſicut daīel ſibi ex
poſuit. ⁊ mortuus ē. quia darius
rex perſarum venit nocte ⁊ occidit
omnes in ore gladij. ⁊ deſtruxit ci
uitatē ⁊c. Ita ſpũaliter induratꝰ
nõ cogitat q̄ deus multis pctōri
bus fecit: ſꝫ ꝑmanet in peccatis. ⁊
vaſis aureis ſcilicet memoria. vo
luntate. ⁊ intellectu quibus vti de
beret ad laudem dei vtitur ad lau
dem ⁊ honorem dyaboli. Quod vi
dens ipſe dominus: manu ſui ri
goris ⁊ iuſticie ſcribit contra euꝫ
hec tria verba. Mane id eſt nume
raui dies tuos quos compleui. ⁊
hoc propter peccata tua. Thetel
id eſt conſideraui opera tua bo
na ⁊ mala. et valde pauca ſunt

opera tua bona: ſed valde multa
ſunt opa tua mala. Phares .i. di
uiſi iam regnū tuum peccator in
duratus. Nā animā tuā diuiſi dy
abolis. res tuas amicis. ⁊ carnē
tuam vermibꝰ. ⁊ iſti tres ſic acci
piunt vnuſquiſqꝫ ptem ſuam vt
nullꝰ eoꝝ daret ptem ſuā ꝓ aliis
duabꝰ. nā dyaboli non darent a
nimā ꝓ rebꝰ ⁊ ꝓ corpore. Nec ver
mes darent carnē pro aīa vel re
bꝰ. Nec amici darent res tempora
les ꝓ anima ⁊ pro corpore. ⁊ ideo
miſera anima exiſtens in purga
torio clamat ad amicos. q̄ tollūt
res ſuas dicētes illud iob. xix. Mi
ſeremini mei. miſeremini mei ſal
tem vos amici mei. q̄ꝛ manus dn̄i
tetigit me. Et ſic patet manꝰ ſecū
da. Ideo videte manꝰ meas ¶ Ter
cia manus ē manꝰ pcutiēs. ⁊ iſta
pcutit aliquos miſericorditer per
infirmitatē ⁊ aduerſitatē. vt emē
dentur. vt patet in figura Yſa.
Filii iſrahel erexerūt ydolum in cā
po ⁊ planicie nemoroſa in honoē
cuiuſdam ydoli nomine baal. ⁊
illi obtulerūt filios ⁊ filias. vt eti
am pꝫ in pſ̄. Immolauerunt fili
os ⁊ filias ſuas demoniis. In hoc
ꝓuocatus ē deus. ⁊ dixit ad Yſa
yā. Vade ⁊ dic filiis iſrahel. Extē
dam manū meā: ⁊ pcutiā illos: ⁊
diſpgam baal de loco iſto. Et per
cuſſit eos manus dn̄i: eos tribu
lando p inimicos eoꝝ ⁊ p famem
⁊ p mortem. Et deſtruxit ydolum
Et ſic emendauerūt ſe ⁊ agebant

penitentiā. Ita ſpiritualiter mul
ti ſunt q̄ in ꝓſperitate ⁊ abundā
tia rerum immolant demoniis. ⁊
nō deo. q̄ꝛ magꝭ eligūt creaturas
q̄ꝫ deū creatorem. Ideo videns domi
nus extendit manum ſuam de al
to pcutit p aduerſitates. vt emē
dentur ⁊ laudēt creatorem. Itē il
la manus potentie aliquos pcutit
p eternam damnationem. vt ait
in pſ̄. In manu potētie ⁊ brachi
o extenſo. Cū illa manu pcuſſit
regem pharaonem. De quo legi
mꝰ in exodo. q̄ pharao noluit di
mittere populū domini: ſed afflix
it. Ideo clamabāt ad celū. Et ait
dominus. Induratum ē cor pha
raonis ⁊ nōvult dimittere popu
lum meum niſi in manu forti. Et
pcuſſit totum regnum egiptioꝝ
cum diuerſis plagis. Et tandem
extēdit manū ⁊ ſubmerſit eum in
mari rubro. Ita vult facere omni
bus induratis in peccatis qui no
lunt audire predicantē verbū dei
ſꝫ magꝭ indurantᷓ ⁊ illos tangit in
manu potentie. Vn̄ apl's. Horrē
dum ē incidere in manꝰ dei viuen
tis. Item in exo. Extēdiſti manū
tuā ⁊ deuorabit eos terra inferna
lis. Et hec ē tercia manꝰ quā vidē
demus oculis cordis ¶ Quarta manꝰ
ē manꝰ tribuēs. ⁊ hec manꝰ mlt'a
tribuit iuſtis. Nā pmo dat grām
ſanitatis. Vn̄ ait ille hō cuiꝰ filia
erat mortua. Luce. Dn̄e filia mea
modo defuncta ē: ſed veni impone
manum tuam ſuper eam ⁊ viuet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et ita debet dicere q̄libet peccator
cuius anima mortua ē in peccatis
Item iſta man⁹ pietatis tribuit
iuſtis fortitudinē. Vnde ait euan
geliſta de ſcō ioh̄e. Etenī manus
dn̄i erat cū illo: ⁊ ꝯfortauit illū in
oi bono. Itē iſta man⁹ pietatis de
ducet. Vnde in pš. Etenī man⁹ tu
a deducet me: ⁊ tenebit me dextrā
tua Itē iſta man⁹ pietatis ꝑ hāc
vitā tribuit elc̄is tria. Nā tribuit
eis benedcōem. Vnde in pš. Apis
tu manū tuā ⁊ imples omne ani
mal benedcōe. Itē iſta manus tri
buit gaudiū ⁊ gaudij immenſita
tem. Vnde ait anima electa ſedēs
cū deo in eternitate. Leua ei⁹ ſub
capite meo ⁊ ſiniſtra man⁹: ⁊ dex
tera ei⁹ amplexabit me. Itē iſta
ma n⁹ tribuit electis honoris dig
nitatē. Vn̄ petr⁹ in canonica ſua.
Humiliamini ſb potēti manu dei
vt vos exaltet in tēpe viſitacōis
⁊ in die iudicij. Itē iſta man⁹ tri
buit electis quietis ſecuritatē Vn̄
dicit ſapiē. Iuſtoꝝ anime in ma
nu dei ſūt: ⁊ non tanget illos tor
mentū malicie Et ſic pꝫ ad thema
Vide man⁹ meas. vide manū cle
mentie. manū iuſticie. manū po
tentie pacientē vide manū pieta
tis dona tribuentē.

Dn̄ica prima p⁹ octauas paſche
Sermo. iij. xxx

Ego ſum paſtor bonus: ⁊
cognoſco oues meas Jo
h. x. Paul⁹ apl'us doctor
eccleſie dei in epl'a ſua ad ephes.
dicit ꝙ xp̄s eſt caput nr̄m ⁊ nos
membra eius. Ipſe eſt pater nr̄
nos āt filij eius. Ipſe ē rex nr̄ nos
vero populus eius. nos vero oues
⁊ ipſe paſtor. Ergo ait. Ego ſū pa
ſtor bonus. Qꝛ aūt ē caput nr̄m:
ponit rationē. Nā caput hꝫ opti
mū locum in mēbris. ⁊ ē nobili
us ⁊ ē ſubtilius. ⁊ ē dignius. Ita
xp̄s obtinet excellentiorē locum
in celo ⁊ in terra. Vn̄ ait ꝓpħaꝫ
Et ego ponā primogenituꝫ illum
excelſū pre regibꝰ terre. Etiā ſic ca
put ē ſubtilius qꝛ hꝫ omnes ſen
ſus corpis in quibꝰ ꝯſiſtit ſapiā:
ſed in ſua ſapiā excellit oēs ſapi
entias mundi. Vn̄ ait apl'us. In
eo reconditi ſunt oēs theſauri ſa
piē. ⁊ ſic nobilius ē membꝝ: ita
xp̄s. qꝛ nos naſcimur in peccatis
ipſe ſine peccato de v̄gine puriſſi
ma de ſpū ſcō ꝯceptus: vt dicit pe
trus. Qui pctm̄ nō fecit: nec ē inuē
tus dolus in ore ei⁹. Etiā ē digni⁹
qꝛ caput habet regere omnia mē
bra corpis: ⁊ vitam eis miniſtra
re: ⁊ omnia mēbra ſeruaē ad mo
dū boni paſtoris: qui regit. mini
ſtrat. ꝯſeruat ſuas oues. Ergo be
ne pōt dicere verbū preallegatū.
Ego ſum paſtor bonus. Quō aūt
illas habet regere. cuſtodire. libe
rare. ⁊ eis miniſtrare. cognoſcere
⁊ ſignare pꝫ in euan°. Euangeliū.
Dixit ihesus diſcipulis ſuis in ce
na: quando pro eis ⁊ pro nobis
voluit ire in mortem. Ego ſum pa
ſtor bonus. bonus paſtor animā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf